

Sygn. akt I UZ 20/19

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Leszek Bielecki

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z odwołania M. J.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.
o składki,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 1 lipca 2020 r.,
wniosku o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego
z dnia 12 grudnia 2019 r., sygn. akt. I UZ 20/19,

uzupełnia postanowienie Sądu Najwyższego z 12 grudnia 2019 r., I UZ 20/19 w ten sposób, że dotychczasowe orzeczenie o treści "oddala zażalenie" ujmuje jako punkt 1 postanowienia, po którym dodaje punkt 2 o treści: "pozostawia rozstrzygnięcie wniosku pełnomocnika odwołującego się o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie".

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z 12 grudnia 2019 r. oddalił zażalenie odwołującego się M. J. na wyrok Sąd Apelacyjny w (...) z 4 kwietnia 2019 r., który uchylił wyrok Sądu Okręgowego w K. i przekazał sprawę z jego odwołania od

decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z 28 sierpnia 2015 r. do ponownego rozpoznania temu Sądowi.

Odwołujący się wniósł o uzupełnienie postanowienia z 12 grudnia 2019 r. o postanowienie o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej byłby uwzględniony, gdyby Sąd Najwyższy wydał orzeczenie kończące sprawę (art. 108 § 1 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c.). Postanowienie Sądu Najwyższego z 12 grudnia 2019 r., I UZ 20/19 nie jest takim orzeczeniem (art. 394¹ § 1¹ k.p.c.).

Nie ma regulacji, która stanowiłaby wyjątek dla pełnomocników z urzędu i pozwalała przyznać koszty nieopłaconej pomocy prawnej przed wydaniem orzeczenia kończącego sprawę.

Obowiązuje tu reguła, taka jak w pełnomocnictwie zwykłym, że dopiero zakończenie sprawy i jej wynik decydują o tym od kogo pełnomocnik z urzędu otrzyma zwrot kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu – por. § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu a także postanowienia Sądu Najwyższego (z wielu) z 6 lutego 2018 r., III UZ 15/17, z 24 czerwca 2015 r., II CZ 21/15, z 17 października 2011 r., I UZ 33/11.

Wniosek odwołującego się został zatem uwzględniony tylko w ten sposób, że wniosek jego pełnomocnika z urzędu o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej pozostawiono do rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji (art. 351 § 1 k.p.c. w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.).